ఎర్రసిరా

'కృష్ణవేణి'

రేపు... రేపుని తల్చుకుని తృప్తిగా నవ్వుకున్నాడు రామనాథం. రేపు తన జీవితంలో ఎంతో ముఖ్యమైన సంతోషకరమైన రోజు. రేపట్నుంచీ తన కోరికల్ని కొన్నైనా తీర్చుకో గలడు. అనుమానం లేదు. అన్నిటి కంటె తనకు ఎక్కువ సంతోషాన్నిచ్చే కారణం తను రేపట్నుంచి ఎర్ర సిరాతో సంతకాలు చేయొచ్చు. వ్రాయవచ్చు. తను చిన్నప్పట్నుంచీ కోరుకుంటున్న కోరిక ఎర్రసిరాతో వ్రాయగల్గటం రేపట్నుంచీ తీరబో తోంది.

రేపు తప్పకుండా లక్ష్మిని, పిల్లలిద్దర్నీ తీసుకుని సినిమా కెళ్లాలి. వెధవది, ఈ సంసారం గొడవల్లోపడి

లక్ష్మి, తమాశలిసి సినిమాకెళ్ళి ఎంత కాలమయింది. సంవత్సరం దాటి పోయిందేమో! ఇకనుంచీ వారా నికో సినిమా అన్నా కలిసి వెళ్ళాలి. ఇంక జీతం మరీ లెక్కబెట్టుకుని ఖర్చు పెట్టుకోనక్కరలేదు. గవాకి ఆఫీసరయ్యాడుగదా తను మరి. ఆఫీసర్... ఎర్రసిరాతో వ్రాయొచ్చు మళ్ళా ఎర్రసిరా గుర్తొచ్చింది రామ నాథానికి.

ఎర్రసిరా

ఎర్రసిరా అంటే భలే ఆసక్తి తనకు చిన్నప్పట్నించీ.

ఎర్రసిరా చిన్నప్పట్నించీ తనలో కల్గించిన భావాలన్నీ తనకు ఇంకా గుర్తే.

చిన్నప్పుడు, తను సెకండ్ఫారం చదివే రోజుల్లో తనకు ఎర్రసిరా అంటే బాగా ఆసక్తి కలిగింది.

క్లాసులో తనొక్కడే ఎర్ర సిరాతో కాంపోజిషన్ వ్రాసు కెళ్ళాడు అది చూచి ముక్కచీవాట్లు పెట్టాడు తమ్మన్న మేష్టారు.

"వెధవా! నీవప్పుడే ఎర్ర సిరాతో వ్రాసేంత గొప్పవాడి వయ్యావు ఫ్రటా! హెడ్మాష్టారు తప్పింకేమేమే వ్రాయం ఎర్ర సిరా తోటి. కొక్కళంకేస్తాను జాగ్రత్త ఇలాంటి వేషాలేశావంటే!"

అప్పుడే తెలిసింది తనకు గొప్ప వాళ్ళు తప్ప ఇంకెవ్వరూ ఎర్ర సిరాతో వ్రాయగూడదని.

తర్వాత డిప్టీ కలెక్టరూ మొద లైన గొప్ప గొప్పవాళ్ళు వచ్చి నప్పుడు ఎర్రసిరాతో నే సంతకాలు చేయటం తను మరీ మరీ జాగ్రత్తగా గమనించాడు.

అప్పట్నుంచీ తన మనసులో ఆ కోరిక గట్టి నాటుకు పోయింది ఎలాగైనా సరే ఎర్రసిరాతో సంత కాలు చేసేంత గొప్ప ఆఫీసర్ కావాలని!

అసలు మొదలు ఎంత కష్టపడి చది వాడు తను ... లు తెచ్చుకొంటూ! స్కూల్ మొత్తం మీద, పీ యూసీ బియ్యేల్లో కాలేజీ మొత్తం మీదా ఫస్టు వచ్చాడు మరి!

ఎమ్. ఎ. చదివి ఐ. ఏ. ఎస్. కెళ్ళాలని తన కోరిక. తను బియ్యే పూర్తిచేసేసరికి ఆ కోరిక తన మన సులో బలంగా వేళ్ళు నాటుకుని మహా వృక్షమై కూర్చుంది.

తను బి. ఏ. పూర్తి చేయగానే, తండ్రి పోవటం, కుటుంబ బాధ్యత లన్నీ నెత్తిన పడటంతో చదువు చాలించి ఉద్యోగం వెదుక్కోవ లసి వచ్చింది. ప్చ! లేకపోతేనా తప్ప కుండా తను ఐ. ఏ. యస్. కెళ్ళే వాడు సెలక్టయ్యేవాడు

అబ్బ! ఎన్ని కలలు కలలుగానే మిగిలిపోయాయి. ఆఫీసర్ కావల్సిన తను క్లర్కుగా ఉద్యోగంలో చేర

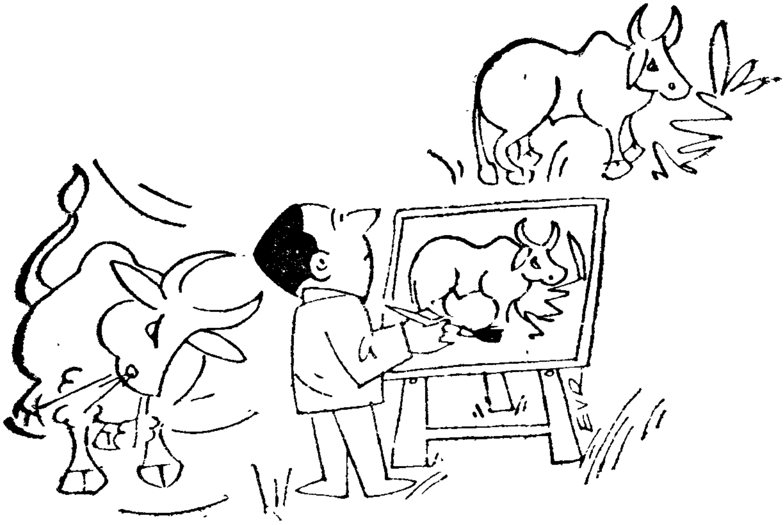

తలసివచ్చింది. అదీ, ఎంత కష్టపడి, ఎంతమందిని బ్రతిమాలితే వచ్చింది.

క్లర్కుగా చేరినా తనలో ఆఫీసర్ కావాలన్న కోర్కె ఏమాత్రం వదలలేదు. పట్టుదల తగ్గలేదు. ప్రైవేటుగా ఎమ్. ఏ. చదవాలని నిర్ణయించుకున్నాడు. తర్వాతమాత్రం తను ఎమ్. ఎ పూర్తి చేయడానికెన్నేళ్ళు పట్టింది. సరిగ్గా ఆరేళ్ళు!

ఎప్పుడూ ఏదో ఒక విషయం అడ్డొస్తూ ఉండేది మరి తన చదువుకు. అక్కపెళ్ళి, చెల్లెలి పెళ్ళి, తనకు పిల్లలు కలగటం ఎప్పుడూ ఏదో ఒక కుటుంబ వ్యవహారం అడ్డొస్తూనే ఉండేది గదా! ఎలాగైతేనేం చివరికి సాధించాడు.

తర్వాత ఈ ఆఫీసర్ ఉద్యోగం రావటానికి మాత్రం, రెండేళ్ళు పట్టింది. పోన్లే! ఎలాగైతేనేం, ఎట్టకేలకైతేనేం ఆఫీసర్ ఉద్యోగం వచ్చింది. తన చిరకాలవాంఛితం తీరబోతోంది. ఎర్ర సిరాతో సంతకాలు చెయ్యొచ్చు!

రేపే తను ఆఫీసర్‌గా ఛార్జి తీసుకోబోతున్నాడు.

రేపటినుంచీ ఆఫీసుకి లేటయిపోతుందేమోనని ఆదరా బాదరా నాలుగు మెతుకులు నోట్లో వేసుకుంటూనే పరుగెత్తక్కర్లేదన్న మాట!

సినిమా కెళ్ళాలంటే అబద్ధాలు చెప్పి పర్మిషన్ తీసుకోవాల్సిన అవసరం రావటానికి తనపై అధికారెవరూ ఇక్కడలేడు.

తనే మరొకరికి ఉద్యోగాలివ్వ గలడు. ఇతరులలాగా కాకుండా అనుమాత్రం తప్పకుండా మెరిట్ ప్రకారమే ఉద్యోగాలివ్వాలి. ఇక ముందేమన్నా భస్తైలంగీకరించకూడదు.

తన క్రింది క్లర్కులూ మొదలైన వాళ్ళందరి పట్ల దయగా ఉండాలి. వాళ్ళను అనవసరంగా కసురుకో గూడదు. తన ఇదివరకటి ఆఫీసర్ లాగా! పైగి వాళ్ళ బాధలు గూడా సానుభూతితో చూడాలి గదా! ఎర్ర సిరాతో ఇష్టం వచ్చినట్లు రిమార్కులు రాయకూడదు. వీలయితన్ని మంచి పనులు చెయ్యాలి.

రేపట్నుంచి తను ఎర్రసిరాతో సంతకాలు చెయ్యొచ్చు.

కలలు గంటూ హాయిగా నిద్ర పోయాడు రామనాథం

* * *

మామూలుగానే సూర్యోదయమైంది. రామనాథానికి మాత్రం ఉదయంలో ఏదో ప్రత్యేకత ఉన్నట్లనిపించింది

సాయంత్రం సినిమాకెళ్ళా రెడీగా ఉండమని ఇంట్లో చెప్పి వచ్చి! ముందే క్రీమ్‌గా తయారయి ఆఫీసు కెళ్ళాడు. ఛార్జి హేండోవర్ చేస్తూ పాత ఆఫీసర్ మిగతా వాళ్ళ దరికి రామనాథాన్ని పరిచయం చేసి వెళ్ళిపోయాడు.

ఆఫీస్ గదిలో కూర్చున్నాక రామనాథం ఫాన్ వేసుకున్నాడు ఆలోచిస్తున్నాడు. తను జాగ్రత్తగా పనిచెయ్యాలి, చేతిలోకి ఎర్రసిరా పెన్ను తీసుకుని ఒకసారి దానివంక చూశాడు.

ఇంతలో ఫోన్ మ్రోగింది.

రిసీవర్ ఎత్తి చెవి దగ్గర పెట్టు కున్నాడు. హెడ్డాఫీసు నుంచి డైరెక్టర్ ట్రంక్ కాల్ చేస్తున్నాడు.

'హలో... అవునండి. నేను రామనాథాన్ని మాట్లాడుతున్నాను.'

'ఆఫీసంతా హేండోవర్ చేసి

మూలశంకకు
త్వరగా
నమ్మకమైన
హెడన్‌సాతో
చికిత్సను పొందండి
-శస్త్రచికిత్స
అవసరములేదు!
DOL-327/1 TO

ఉన్నారా... గుడ్. ఆ చూడండి ... నా కర్జెంటుగా ఎ. పి. ఎమ్ ఫైలు కావాలి. అది ఇవ్వాళ పోస్టులో పాటు పంపించమని మీ ముందు ఆఫీసర్గారికి చెప్పాను. అది ఇవ్వాళే పోస్టు అయ్యేట్టుగా చూడండి..."

"ఓ. యస్ సార్... అలాగే..."

"... ఇవ్వాళ చూడండి ... మీ ఆఫీసులో అక్కౌంటెంట్ పోస్ట్ ఒకటి ఖాళీగా వుంది గదూ ... మీరే కాండిడేట్ని సెలక్ట్ చెయ్యాలి. ఇంటర్వ్యూ కార్డులు కాండిడేట్స్ అందరికి పంపించడం పూర్తయిపోయింది. ఇంటర్వ్యూకు వచ్చే వాళ్లలో రంగనాథరావని బి. కాం కాండిడేటు ఉంటాడు. అతను మన కాండిడేటు. అది కొంచెం చూడండి"

"అలాగేలెండి" నీరసం వచ్చేసింది రామనాథానికి ఆ మాట వినగానే.

"... మరో ముఖ్యమయిన విషయం. ఆ ద్రోణాపురం రోడ్డు కంట్రాక్టు ఉంది చూశారూ. అది ఎలాగయినా సరే కంట్రాక్టర్ వీరభద్రరావుగారికి వచ్చేట్లు చూడండి. ఏముంది. మీ చేతిలో పనేగా. అతను రెండు మూడు రోజుల్లో మిమ్మల్ని కలుసుకుంటాడు లెండి."

విసుగ్గా ఫోన్ పెట్టేశాడు రామనాథం.

ఛఛ ... అప్పుడే వెధవ గొడవలు. నా వెంత నిజాయితీగా పనులు చేద్దామనుకుంటున్నానో అంత తీవ్రంగానూ తనతో అవినీతి పనులు చేయించేలా ఉన్నాడే ఈ డైరెక్టర్. ముందా ఫైల్ సంగతి చూడాలి.

బెల్ నొక్కాడు.

"రంగారావుగార్ని రమ్మను."

రంగారావు రాలేదు. కో క్లర్క్ రామారావు వచ్చాడు.

"రంగారావుగారు లీవులో ఉన్నారండి!"

"లీవులో ఉన్నారా! ప్చ్! సరేలెండి. అతని రాక్ లో ఎం. పి. యం. 1964 ఫైలుంటుంది. ఒకసారిలా పట్రండి."

... ...

"మీ కోసం ఎవరో వచ్చారు సార్."

"నా కోసమా? సరే లోపలికి రమ్మను.

ఎవరో వ్యక్తి లోపలికి వచ్చాడు. వయస్సు పాతికేళ్ళుంటాయి. దుస్తులు పీదగా ఉన్నా శుభ్రంగా ఉన్నాయి. తెలివితేటలుట్టిపడుతున్న కళ్ళు. కళైన ముఖం. కొంచెం దీనంగా కనిపిస్తున్నాడు.

"నమస్కారం సార్" అన్నాడు చేతులు జోడించి.

"నమస్తే! కూర్చోండి. మీరు వచ్చిన పనేమిటో..."

"నా పేరు ప్రసాదరావండి. బి. కాం. యూనివర్శిటీ ఫస్ట్.

వచ్చాను. మీ ఆఫీస్‌లో ఉద్యోగానికి ఇంటర్వ్యూ వచ్చింది. కొంచెం ముందుగా మీ దర్శనం చేసుకుని నా కథ చెప్పుకుందామని వచ్చాను. మీ రెకమెండేషనుతో నా ఈ ఉద్యోగం నాకిస్తే మా కుటుంబాన్నంతటినీ రక్షించిన వారవుతారు సార్. యూనివర్సిటీ ఫస్ట్‌గా రికమండేషన్లు లేక ఇంతవరకూ ఉద్యోగం రాలేదు. ఈ ఉద్యోగం కూడా రాకపోతే ఇక మా కుటుంబం వీధుల్లోనే ఉండవలసి వస్తుందిసార్..." చెప్పలేక చెప్పుకున్నట్లుగా చెప్పాడతను.

బాధగా మూలిగింది రామనాథం హృదయం. తన స్థితిలో ఉండవలసినవాడు. యూనివర్సిటీ ఫస్ట్... తను అశక్తుడు. ఇప్పుడితనికేదో అబద్ధం చెప్పాలి ఖర్మ.

"చూడండి! ఇంటర్వ్యూ బోర్డులో నేను ఒక మెంబర్ని మాత్రమే గదా! మొత్తం నా చేతిలో లేదు. మీ ఉద్యోగానికి ఏదో నా శాయశక్తులా ప్రయత్నిస్తాను. నా చేతనైనంత వరకు తప్పక సహాయం చేస్తాను. ఆల్‌రైట్... మీరిక వెళ్ళొచ్చు..."

"థాంక్యూ సార్."

తల పట్టుకు కూర్చున్నాడు రామనాథం.

"సార్! ఇదిగోండి ఫైల్!"

ఫైల్ చూశాడు రామనాథం.

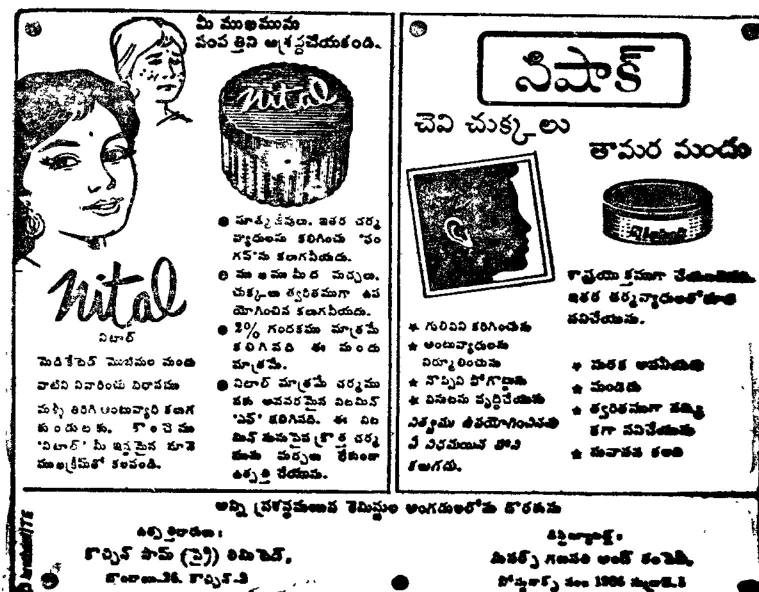

రంగారావు వ్రాసిన 'నోట్' ఎక్కడా కన్పించలేదు. అసలు నోట్ వ్రాయనే లేదు. యిప్పుడీ ఫైలంతా చూసి నోట్ వ్రాసి పంపించాలి కాబోలు. ఎక్కువే! అయినా ఎప్పుడో యిచ్చిన ఫైలుమీద ఇంతవరకూ నోట్ వ్రాయకపోవటమేమిటి? ఇంకా ఇదర్థమా ... లాభంలేదు. ఈ రంగారావు తరఫునించి కాన్ఫిడెన్షియల్లో 'బాడ్'గా రాయాల్సిందే

ఫైల్ ముందేసుకు కూర్చున్నాడు.

● ● ●

'సార్' నమస్కారం పెట్టాడు. సుబ్రహ్మణ్యం అతని ఆఫీసులో టైపిస్ట్.

'యస్' విసుక్కున్నట్లు చూశాడు రామనాథం.

చేతులు నలుపుకుంటూ అన్నాడు సుబ్రహ్మణ్యం.

'మా అన్నయ్య 6.30 ట్రైనుకు వెళుతున్నాడండీ. స్టేషన్‌కు వెళ్ళాలి. కొంచెం పాకింగు కూడా ఉంది...'

'ఆ లెటర్స్ అన్నీ టైప్ చేసేశావా?'

నసుగుతూ అన్నాడు సుబ్రహ్మణ్యం 'లేదండీ! రేపు మార్నింగ్ రాగానే ఇచ్చేస్తాను'

'సరే, ఆల్‌రైట్, వెళ్ళండి'

'థాంక్యూ సార్'

మళ్ళా ఫైల్ చూడటంలో మునిగిపోయాడు రామనాథం. ఇంతలో ఫోన్. మళ్ళా ఫోనెత్తాడు.

"నేను ఫలానా మంత్రిగారి పి.ఎ.ని మాట్లాడుతున్నాను. నిన్ననే హైదరాబాద్ నుంచి వచ్చారు. మళ్ళా ఈ రాత్రే వెళ్ళిపోతున్నారు. వారు మీతో అర్జెంటుగా ఏదో మాట్లాడాలంటున్నారు. మీరు వెంటనే వచ్చేయండి. టి.బి.లో ఎదురు చూస్తుంటాం మీ కోసం."

ఫోన్ పెట్టేశాడు మంత్రిగారి పి.ఎ.

అబ్బ. నాలుగౌతోంది. ఇక చాలు ఇవాల్టికి పని. అలా వెళ్ళి మంత్రిగార్ని చూసి, ఇంటికెళ్ళి పిక్చర్‌కెళితేగాని ఈ బోర్ తగ్గదు.

... ...

"రండి రండి మీరేనన్నమాట రామనాథంగారంటే. కూర్చోండి.. మీకు ఆర్డర్ వేసినప్పుడు నేను హైదరాబాద్‌లో అక్కడే ఉన్నానండి. ఆఫీస్ పని బాగా చేస్తుంటారు..." గలగల నవ్వుతూ అన్నారు మంత్రిగారు.

'బాగానే వుందండీ' నవ్వుతూనే అన్నాడు రామనాథం.

"ఈయన రంగధామరావుగారని నా కుడిభుజం. ఇక్కడ పెద్ద కంట్రాక్టర్... ఇంతకీ అసలు విషయానికి వచ్చేద్దాం ... ఆ మరేం లేదు. ఆ ద్రాక్షారామపురం రోడ్డు కంట్రాక్టు ఉంది చూశారూ. మీ చేతిలో

కదూ... మనసే కళ్ళల్లో చూస్తుంది. రంగధామరావుగారు చాలా మంచి వాళ్లెండి..."

రామనాథం నిరుత్తరుడయ్యాడు.

రంగధామరావు నవ్వుతుంటూ లేచి మంత్రిగారి భుజం తట్టి, రామనాథానికి నమస్కరించి వెళ్ళిపోయాడు.

"ఏమిటలా ఉన్నారు. మరో చిన్న విషయం. మీ ఆఫీస్‌లో ఏదో పోస్టు ఖాళీగా వుందటగా. మా వాడొకడు బి.కాం. పాసయ్యాడు. అప్లై చేశాడు. కొంచెం మీతో చెప్పమని చంపుకు తింటున్నాడు. వాడి పేరు రామచంద్రరావు. గుర్తుంచుకోండి. నేనీ రాత్రే వెళ్ళిపోతున్నాము. మళ్ళా ఎప్పుడు కన్పిస్తానో తెలియదు. మర్చిపోకండి.

అలాగేనని నీరసంగా తల ఊపి ఇంటికి వచ్చేశాడు రామనాథం. వెధవ ఎర్రని ఉద్యోగం. పాత ఉద్యోగమే హాయి. ఇలాంటి వెధవ పన్లు తన చేతిమీదుగా చెయ్యాల్సిన అవసరం వచ్చేదిగాదు. కనీసం తృప్తిగా నిద్రనైనా పోయేవాడు. ఇలాంటి వెధవపన్లు చేస్తే తన కింక నిద్రపడుతుందీ! మొదటి రోజే ఇలా అయితే ముందు ముందింకేమి చెయ్యాలో!

ఆలోచనల్లోపడి ఇల్లు చేరుకోవటం గమనించనే లేదు రామనాథం. ఒక్కసారి తల విదిలించుకుని లోపలికడుగుపెట్టాడు. పిల్లలిద్దరూ గంతులు వేసుకుంటూ చేతుల్లోవున్న ఆపిల్ పళ్ళు తింటున్నారు. నవ్వొచ్చింది రామనాథానికి. ఎర్రనిశా ఉద్యోగం రావటంతో హోదా అరటి పళ్ళనుంచి ఆపిల్ పళ్ళకు పెరిగిందన్నమాట.

"సినిమాకు రెడీయేనా" కాఫీ గ్లాసు నోట్లో పెట్టుకుంటూ అడిగాడు రామనాథం. రుచి మరోరకంగా ఉంది. అది కాఫీ కాదు హార్లిక్స్. "రాణిగారి హోదా పెరిగిందన్నమాట. కాఫీ మాని హార్లిక్స్ మొదలేశారు" నవ్వుతూ అడిగాడు రామనాథం.

"అది సరేగాని మీకో విషయం చెప్పనా" చిరునవ్వుతో అంది లక్ష్మి.

"చెప్పు"

"ఇందాక, ఎవరో పెద్ద కంట్రాక్టరు రెడ్డిగారట. నేను వంటింట్లో పని చేసుకుంటున్నాను. రెండు పెద్ద బుట్టల నిండా పళ్ళూ, రెండు హార్లిక్స్ సీసాలూ తీసుకొచ్చి మనింట్లో పెట్టారు. నాకేమీ అర్థం కాలేదు. మీరు లేరన్నా, వద్దని చెప్పినా వినలేదు. మళ్ళా రేపు మీరున్నపుడు వస్తామన్నారు."

"ఊఁ!" హార్లిక్స్ గ్లాస్ క్రింద పెట్టేశాడు రామనాథం. హార్లిక్స్ అదోరకంగా చప్పగనిపించింది.

"ఇంకోసారి గతి మర్చిపోయానండీ! మా పెద్దమ్మ మూడో కొడుకు

తీసింది, మొన్న ఓ ఉద్యో పాస
య్యాడు. వాడుత్తరం వ్రాశాడు.'

కానిమ్మన్నట్లు చూశాడు రామ
నాథం 'మీ ఆఫీసులో ఏదో [illegible]
వుందటగా ఇం[illegible]ర్యూ చేస్తున్నాట్ట.
మీ [illegible] చెప్పమని వ్రాశాడు.
ఇ[illegible] ఆ దో గం [illegible] టీ అని రేపు
ఉత్త[illegible] సేద్దామను కుంటున్నాను.'

[illegible]ల డె[illegible] పోయింది రామ
నాథానికి [illegible]స్సగ్గా [illegible]న్నాడు. 'సరేలే
[illegible] సినిమాకు వెళదాంపద.'

[illegible]ంటా తీసి సినిమాహాలు చేరు
కున్నాప్పటి పూరంగడు సినిమా
జనం బాగా [illegible] ఉన్నారు. భార్యా
[illegible]ల్లప్ప ఒక చోటుని లోపల ని
టిక్కెట్లు తెచ్చాడు. రామనాథం.

[illegible] చోటు [illegible]వరో ఎరిగిన ముఖం
తనను [illegible]వ్వించినట్లుగా కన్ప
డింది [illegible]నకు చెప్పాను బహ్మా[illegible]
కాదూ. సు[illegible] అనుమానం
లేదు ... వాళ్ళ [illegible] టైపిస్ట్ కు
పంపిం[illegible] బద్దా[illegible] చెప్పి పర్మి
షన్ [illegible]సు[illegible]న్నది సినిమాకు రావ
టానికి[illegible] మాట. [illegible] పెద్దవ
ఖుదు

కోపం వచ్చేసింది రామనాథానికి

'ఆఫీస్ [illegible] ఎగ్గొట్టానికన్న మాట
ఈ [illegible]. కిళ్ళతో మంచిగా ఉండి
లాభం లేదు. రేపు రానీ ఆఫీసుకి
కాన్ఫిడెన్షియల్లో ఎర్రసిరాతో
వ్రాయాలి, అప్పుడు గాని బుద్ధి
రాదు...'

●●●

పన్ చాంగమ్

తిరుపతి [illegible]దవాద ఓ నాడు ఒక కోతి [illegible] ముక్కున లా[illegible] కొమ్మ[illegible] పోయింది. అప్పుడు మ[illegible] "నాకో" అ[illegible]. వెంటనే మొదటి కోతి "[illegible]! ఇస్తా! రమ్మని తిమ్మన బంటికి" అని పొమ్మంది.

●

'బాటా' షాపు మేనేజరు నాకు పరిచయ మయ్యేడు. ఆ మధ్య కనపడి 'మాష్టారూ! బొత్తిగా రావడం మానేసే' అన్నారు. నేను వెంటనే 'ఏమీ లేదండీ, చెప్పుచ్చుకొంటారని భయపడి షాపుకి రాలేదు' అన్నాను.

●

ఆడవాళ్ళకు అగ్ని పెళ్ళాడు స్వాధీనుడు! అందుకే స్వాహాదేవి దగ్గరకు చాలా 'కంప్లైంట్లు' వచ్చేయి. వాటన్నిటినీ ఆమె వినకట్లు నటించి 'ఏమిటే! మా ఆయన నిప్పులాంటి మనిషి' అని కసిరేది.

— జగ్గారావ్,

●□●